

РЕШЕНИЕ

№ 29338

гр. София, 22.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6611** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от
АПК.

Делото е образувано по жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ –С. в главна дирекция
„Фискален контрол“ при ЦУ на НАП срещу Решение № 733/28.02.2026 г., постановено по
наказателно от административен характер дело (нахд) № 10734/2025 г. на Софийски Районен
Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 135 състав, с което е отменено Наказателно
постановление № 817188-F795892/06.03.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни
дейности“, [населено място] в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

С посоченото НП на „Катани трейд“ ЕООД е наложено административно наказание
„имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, за
нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че нарушението е
безспорно установено. Според касатора, СРС необосновано е приел, че в
административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения,
тъй като в АУАН и НП са посочени две различни дати на извършване на нарушението, както и не
е посочено мястото на извършване на нарушението. Твърди се, че датата на извършване на
нарушението може да бъде изведена от съдържащите се в административнонаказателната
преписка доказателства и без да е посочена изрично в АУАН и НП. Изложени са аргументи, че
неправилно в решението на СРС е прието, че за да бъде налице нарушение на чл. 127и, ал. 1 от

ДОПК, то едновременно следва да са налице две деяния – недеклариране на стоката след нейното получаване и разтоварване и липса на заявяване на стоката от страна на получателя до влизане на транспортното средство на територията на Република България. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено и процесното наказателно постановление да бъде потвърдено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт В., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат К., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 06.04.2024 г. била извършена проверка на ГКПП-К. на МПС марка „МАН“с рег. № Е 5313 МВ. Установено е, че се превозва стока, представляваща висок фискален риск по НК 0402 10 11 “Мляко и сметана концентрирани: на прах, гранули или други твърди форми, с тегловно съдържание на мазнини, непревишаващо 1,5 %, без захар и други подсладителни, в опаковки, с нетно съдържание, непревишаващо 2,5“ - 50 кг. на стойност 244,48 лева.

Констатирано е също, че превозваната стока била включена в списъка на СВФР и водачът представил УНП за транспорта на превозваните от Италия за България стоки. На 08.04.2024 г.

При извършената впоследствие проверка от органите на ТД на НАП, [населено място] било установено, че стоката била разтоварена в склада на получателя - „Катани трейд“ ООД, но до 23:59:59 часа на 09.04.2024 г. дружеството не потвърдило получаването ѝ.

Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол сер. АА № 1738235/29.10.2024 г.

Съставен е АУАН № F95892/29.10.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като в АУАН и НП е посочена различна дата на извършване на нарушенията и не е посочено мястото на извършване на нарушенията. С тези мотиви съдът е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 19.03.2026 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 30.03.2026 г. /вх. № 100972/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат по следните съображения:

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като съдържат всички задължителни реквизити. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Касационният състав не споделя извода на СРС, че е налице разминаване на посочената дата на извършване на нарушението в АУАН и НП. От съдържанието на двата акта се установява, че стоката е получена от задълженото лице на 08.04.2024 г., като същото е следвало да потвърди нейното получаване до 09.04.2024 г. на основание чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Както правилно е посочено в НП, датата на извършване на нарушението е 10.04.2024 г., тъй като това е денят, следващ последния ден от срока за изпълнение на законоустановеното задължение.

Дори и да се приеме, че е налице разминаване в посочената дата на извършване на нарушението в АУАН и в НП, то това не представлява съществено процесуално нарушение. Непосочването на дата на извършване на нарушението в АУАН не представлява самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като същата се установява по безспорен начин от доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка и не нарушава правото на защита на наказаното лице.

Неправилна е преценката на СРС, че не е посочено и мястото на извършване на нарушението, тъй като същото е изрично посочено в издаденото НП – [населено място], седалището на НАП, като орган, пред който е следвало да бъде потвърдено получаването на стоките.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

В случая, от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че дружеството касатор не е изпълнило задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е потвърдило получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Между страните не е спорно, че е осъществен превоз на стока от държава членка на ЕС към територията на Република България, поради което за дружеството-получател е възникнало задължението по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

Касационният състав приема, че конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществената опасност, съпоставено с други нарушения от същия вид, предвид обстоятелството, че стойността на недекларираната стока е незначителна – 244,48 лв. Наказващият орган е следвало приложи чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, като предупреди писмено дружеството, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява неправилно и незаконосъобразно постановено, поради което следва да бъде отменено. Следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, според която съдът отменя НП, когато е налице маловажен случай, като с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен

срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Основателно е направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, когато административното наказание е „глоба“ или „имуществена санкция“, минималният размер на адвокатското възнаграждение се определя по реда на чл. 7, ал. 2 от същата наредба върху стойността на наложената „глоба“ или „имуществена санкция“. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредбата, при материален интерес от 1000 до 10 000 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. В случая наложената имуществена санкция е 5 000 лв., поради което минималният размер на адвокатското възнаграждение следва да бъде 800 лв. /409,03 евро/. Касационният състав констатира, че за производството пред касационната инстанция е представен договор за правна защита и съдействие, според който платеното адвокатско възнаграждение за тази инстанция е 690 евро /1349,52 лв./. Предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, касационният състав приема, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в минимален размер от 409,03 евро /800 лв./ за производството пред касационната инстанция.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 733/28.002.2026 г., постановено по нахд № 10734/2025 г. на СРС, НО, 135 състав.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Катани трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите на основание чл. 63д, ал. 1 вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, да заплати на „Катани трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. А. Т., сумата от 409 евро /четиристотин и девет евро/, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.